

Sygn. akt III KK 202/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Katarzyna Gajewska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 11 maja 2022 r.
w sprawie **A. N.**,
ukaranego za popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść ukaranego,
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w S.,
z dnia 19 stycznia 2021 r., sygn. akt II W [...],

**uchyla wyrok nakazowy w zaskarżonej części, a dotyczącej
orzeczenia o karze i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi
Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S., wyrokiem nakazowym z dnia 19 stycznia 2021 r., sygn. akt II W [...], uznał A. N. za winnego tego, że:

„w dniu 23 grudnia 2019 r. około godziny 12:20 w S. w sklepie B. dokonał kradzieży dwóch batonów S. o łącznej wartości 4,58 zł, dwóch puszek napoju P. o łącznej wartości 2,58 zł, dwóch sztuk pizzerinek o łącznej

wartości 6,90 zł, jednego dezodorantu [...] o wartości 4,99 zł, jednego kremu [...] o wartości 5,99 zł, o łącznej wartości strat 25,04 zł na szkodę sklepu B. S.”,

tj. popełnienia wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierzył mu karę 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w miesiącu. Sąd również, na podstawie art. 119 § 4 k.w. zobowiązał obwinionego do zwrotu równowartości ukradzionego mienia w kwocie 25,04 zł pokrzywdzonemu – B. S..

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 17 marca 2022 r.

Kasację od tego prawomocnego wyroku nakazowego, wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając go w zakresie orzeczenia o karze, na korzyść obwinionego A. N., zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 20 § 1 k.w., polegające na orzeczeniu wobec ukaranego A. N. za popełnienie przypisanego mu wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. kary 2 miesięcy ograniczenia wolności, w sytuacji gdy stosownie do przywołanego przepisu kara ograniczenia wolności może być orzeczona tylko w wymiarze nieprzekraczającym 1 miesiąca”.

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jako zasadna w stopniu oczywistym podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Bezspornie w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia wskazanego w kasacji przepisu prawa materialnego. Zgodnie bowiem z treścią art. 20 § 1 k.w. kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc i od zasady tej nie przewidziano żadnych wyjątków (*por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2021 r., sygn. V KK 86/21*).

Wymierzenie więc przez Sąd Rejonowy w S., wyrokiem nakazowym z dnia 19 stycznia 2021 r., sygn. akt II W [...], A. N. za popełnienie zarzucanego mu wykroczenia, kary 2 miesięcy ograniczenia wolności, a więc z przekroczeniem maksymalnego możliwego do zastosowania wymiaru tej kary ustanowionego w treści art. 20 § 1 k.w., stanowiło rażące naruszenie prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Uznanie zarzutu skarżącego jako oczywiście zasadnego skutkowało koniecznością uchylenia wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze. Ponownie rozpoznając sprawę, w granicach w jakich nastąpiło przekazanie (art. 442 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. i 112 k.p.w.), Sąd ten uwzględni poczynione przez Sąd Najwyższy uwagi i rozstrzygnie o karze ograniczenia wolności, bacząc na przestrzeganie wynikającej z art. 20 § 1 k.w. granicy orzekania tej sankcji.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak we wstępie.

a.s.